

בש"פ 4224/24 - נאסר מולתקא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4224/24

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: נאסר מולתקא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 13.5.2024 בעמ"ת 23300-05-24 שניתנה על-ידי כבוד השופט ע' מיכליס

בשם המבקש: עו"ד יוסי דגה

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 13.5.2024 (עמ"ת 23300-05-24, השופט ע' מיכליס). בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המדינה על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון מיום 8.5.2024 (מ"ת 44207-01-24, השופט ג' גבאי) והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

2. ביום 18.1.2024 הוגש לבית משפט השלום כתב אישום כנגד המבקש וארבעה אחרים הכולל 26 אישומים. המשך הדברים יתייחס למבקש בלבד. על-פי המתואר בכתב האישום, המבקש השתייך לכנופיה שפעלה באזור מרכז הארץ ועסקה בגניבה של כלי רכב. בתמצית יצוין כי שיטת הפעולה כללה איתור ומעקב אחר כלי רכב, לעתים אגב יצירת קשר מקדימה עם בעליהם, פריצה אליהם והעברתם לשטחים בשליטת הרשות הפלסטינית. כתב האישום מייחס למבקש 15 אישומים הכוללים שורת עבירות של גניבת רכב וניסיון לגניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413 לחוק העונשין,

עמוד 1

התשל"ז-1977, פריצה לרכב בצוותא בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 סיפא לחוק זה, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לו, וכן עבירות של פגיעה בפרטיות לפי סעיף (1)2 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

3. המבקש נעצר ביום 25.12.2023 ומעצרו הוארך מעת לעת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. המדינה טענה כי בידה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש ופירטה את עיקריהן. עוד נטען כי המבקש, עמד "בראש הפירמידה", יחד עם נאשם נוסף וכי המסוכנות העולה ממנו היא גבוהה, נוכח היקף העבירות, כמו גם השיטתיות, התחכום והתעוזה שאפיינו את פעילות הכנופיה. כן עמדה המדינה על כך שלחובתו של המבקש הרשעות קודמות, ובכלל זה בעבירת אלימות שבגינה ריצה 66 חודשי מאסר. בדיון שהתקיים בו ביום הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד למתן החלטה אחרת.

4. ביום 18.2.2024 התקיים דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, לאחר שהוגשו עיקרי טיעון בעניין. בעיקרו של דבר, טען המבקש כי המסד הראייתי המבסס את המיוחס לו הוא נסיבתי בלבד וכי אין כל ראיה הקושרת אותו במישרין לביצוע העבירות. מנגד, המדינה עמדה על כך שקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת המבקש, ואף התייחסה לחלקן במהלך הדיון.

5. ביום 20.3.2024 קבע בית משפט השלום, לאחר שדן בהרחבה בראיות שהוצגו ביחס לכל אחד מהאישומים, כי קיימות ראיות לכאורה למעורבותו של המבקש בשבעה מהאישומים המיוחסים לו, וכן ראיות בעוצמה נמוכה ביחס לאירוע אחד נוסף. על רקע זה, ובשים לב לעברו הפלילי של המבקש, הורה בית משפט השלום על קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו. בתסקיר שהוגש ביום 29.4.2024 שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המבקש ממעצר.

6. מבלי להיכנס לפירוט שאינו נדרש בעניינו, יצוין כי בהחלטתו של בית משפט השלום שהולידה את ההליך דנן הוא הורה על השמתו של המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני (לצד תנאים נוספים שנקבעו). בית משפט השלום הטעים כי אכן קיימת מסוכנות להישנותה של התנהגות עבריינית מצד המבקש, אולם קבע כי עוצמתה פחותה מעט מכפי שהעריך שירות המבחן. בית משפט השלום הוסיף כי יש ליתן משקל גם לחלוף הזמן במעצר, וכן לעובדה שהמשפט צפוי להימשך עוד זמן רב. לבסוף, נוכח התרשמותו החיובית של בית משפט השלום מהמפקחים שהוצעו, נקבע כי מעצר בפיקוח אלקטרוני יוכל להפחית את המסוכנות הנשקפת מהמבקש "לכדי מידה סבירה ונסבלת".

7. ביום 9.5.2024 הגישה המדינה ערר על החלטתו של בית המשפט השלום. המדינה טענה כי אין כל קושי ראייתי ביחס לאישומים המיוחסים למבקש. עוד נטען כי מכל מקום, די בכך שבית משפט השלום קבע כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לחלק מהאישומים כדי לגבש מסה קריטית המצדיקה את מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריא. כן נטען כי בית משפט השלום שגה כאשר פעל בניגוד להמלצתו של שירות המבחן, וכי לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המבקש באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני. מנגד, המבקש סמך את ידו על החלטתו של בית משפט השלום.

8. בית המשפט המחוזי קיים דיון שבסופו הוא קיבל את הערר והורה על השמתו של המבקש במעצר מאחורי סורג ובריא עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזי עמד על הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה ביחס לחלק מהאישומים ושל ראיות בעוצמה נמוכה ביחס לאישום נוסף, והבהיר כי די היה בכך כדי לבסס את מסוכנותו הגבוהה של המבקש. עוד הודגש כי אף אם קיים ספק לגבי הראיות ביחס לכל אישום בנפרד, יש להסתכל על האישומים כמכלול.

בהקשר זה נקבע כי המעשים המיוחסים למבקש "מצביעים כולם על חבירה ועל תכנון, על תחכום ועל שימוש באמצעים טכנולוגיים", כך שעילת המסוכנות במקרה זה היא בעלת "עוצמה מיוחדת". בית המשפט המחוזי אף הצביע על עברו הפלילי של המבקש ועל עונש המאסר הממושך שריצה בשל עבירת אלימות חמורה, וקבע כי לא ניתן לראות במעצרו עד כה גורם ממתן ומפחית סיכון. עוד נקבע כי בנסיבות העניין קיים חשש לשיבוש הליכי משפט, וכי בעבר המבקש נמלט מהדין במשך שנה. בית המשפט המחוזי הוסיף כי אין בנימוקיו של בית משפט השלום טעמים מיוחדים המצדיקים חריגה מעמדתו של שירות המבחן, וכי מערך הפיקוח המוצע מעורר קושי. בית המשפט המחוזי סיכם כי הוא סבור שאין מקום ליתן אמון במבקש, נוכח חלקו בכתב האישום והמסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, ובהתאמה הורה על מעצרו כאמור.

9. בקשת רשות הערר שבפני מכוונת כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. המבקש טוען, בין השאר, כי קיימת בעניינו עילה למתן רשות ערר, מאחר שלטענתו בית המשפט המחוזי הפך את החלטתו של בית משפט השלום "מבלי שנדרש לכלל תיקי החקירה", באופן שמסב לו אי-צדק חמור וגורם לעיוות דין. עוד סבור המבקש כי הבקשה אף מעלה נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן רשות ערר, שכן לטענתו החלטתו של בית המשפט המחוזי מצמצמת באופן לא מידתי את שיקול דעתו של בית משפט השלום ביחס להמלצותיו של שירות המבחן. המבקש מוסיף וסומך את ידו על החלטתו של בית משפט השלום. בהקשר זה נטען כי בית המשפט המחוזי שגה בקבעו כי קיימות ראיות לכאורה לגבי מספר רב של אישומים על בסיס החומר שהונח בפניו בדיון. כן נטען כי בית המשפט המחוזי התעלם מכך שנאשם אחר בפרשה הועבר לפיקוח אלקטרוני, הגם שאין בינו לבין המבקש שוני רלוונטי. עוד טוען המבקש כי עברו הפלילי אינו מצדיק את מעצרו כעת מאחורי סורג ובריח. המבקש מוסיף ומלין על תוכנו של התסקיר שהוגש ומונה את הפגמים שנפלו בו, לשיטתו.

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות. כידוע, אמת המידה למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי" היא מצמצמת, ורשות כאמור תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם הבקשה מעוררת שאלה עקרונית או בהתקיים נסיבות פרטניות מיוחדות כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויותיו של חשוד או נאשם (בש"פ 1160/23 שושני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.3.2023); בש"פ 595/24 דיאב נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (23.1.2024)). חרף ניסיונו של המבקש לשוות כסות עקרונית לטענותיו, לא מצאתי כי יש בכך ממש. בקשתו נטועה היטב בנסיבותיו הקונקרטריות של המקרה דנן, ולא התרשמתי כי עולה ממנה כל שאלה עקרונית או כי מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות התערבות של בית משפט זה. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

11. סוף דבר: בקשת רשות הערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ז באייר התשפ"ד (4.6.2024).

שׁוֹפֵט